

6. SVETOVNI KONGRES INŠTITUTA ZA RUSKE IN VZHODNOEVROPSKE ŠTUDIJE NA FINSKEM

Irena Gantar Godina

V dneh od 29. julija do 4. avgusta 2000 je v finskem mestu Tampere potekal 6. svetovni kongres Inštituta za ruske in vzhodnoevropske študije (ICCEES), ki sem se ga z referatom udeležila tudi podpisana. Na kongresu je sodelovalo več kot 1600 udeležencev z vsega sveta, največ pa je bilo udeležencev iz Rusije, ki so organizirali tudi največje število panelov. Prijavljenih je bilo tudi nekaj slovenskih udeležencev, slavistov in sociologov.

Na panelu »Intellectuals in diaspora« smo sodelovali trije: dva iz Velike Britanije (prof. Robert B. Pynsent in dr. Chitnis Rajendra z Univerze v Londonu), ki sta prikazala predvsem češko literarno produkcijo v diaspori, sama pa sem imela prispevek o slovenskih izobražencih in njihovih razlogih za izselitev iz domovine (Slovene intellectuals in diaspora – only political emigrants?). V diskusiji se je, kot že večkrat, izkazalo, da razpravljalci Slovenije še vedno ne obravnavajo kot samostojno državo, saj so jih v večji meri zanimale razmere v Srbiji, na Kosovu ali na Hrvaškem.

Po srečnem naključju sem lahko obisk Finske dopolnila tudi z obiskom Inštituta za migracije (Institute of Migration ali finsko Siirtolaisuusinstituutti), kamor sta me povabila direktor Inštituta dr. Olavi Koivukangas in raziskovalna direktorica Elli Heikkilä. Inštitut, s katerim Inštitut za slovensko izseljenstvo ZRC SAZU sodeluje že nekaj let, deluje v mestu Turku/Abo, nekdanji finski prestolnici. Na Inštitutu sem se dobro seznanila z njihovim načinom dela, predvsem zbiranja in shranjevanja podatkov o finskem izseljevanju, o številu izseljenih Fincev po vsem svetu, o raziskovalnem delu na terenu ipd. Seznanila in pogovarjala sem se z nekaterimi raziskovalci, ki obravnavajo podobne teme kot raziskovalci na našem inštitutu. Tudi sama sem povedala nekaj besed o raziskovalnih dosežkih našega inštituta, o načrtih v prihodnosti, o problemih, s katerimi se soočamo, ipd. Vzajemna je bila ugotovitev, da imamo kot pripadniki številčno manjših narodov še veliko dela in veliko stičnih točk, ki bi jih lahko uspešno izkoristili za sodelovanje. Menim pa, in to je eno poglobitvenih spoznanj s tega obiska, da ima finska država precej večji interes za raziskave s tega področja in zato tudi bolj razumevajoče financiranje njihovih projektov. Raziskovanje izseljenške problematike namreč v veliki meri neizogibno vključuje tudi delo na terenu, česar pa sredstva, namenjena za tovrstne raziskave v Sloveniji, v zadnjih letih žal nikakor ne omogočajo.